

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 93. Primatus Bracarensis Archiepiscopi in dubium vocatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

Sæcul. XVI. A. C. 1560. cembris Cardinales in quodam generali confessu decernebant, ut hæc vestis omnibus Episcopis, nullo excepto, ac nequidem Hispanis Præfulibus interdiceretur: scripsit itaque Borromæus ad Legatos die decima quarta ejusdem Mensis, eisque hæc significavit: quamquam Pontifex Cardinalibus insinuaverit proclivem animum, quem gerebat Hispaniæ Prælati gratificandi, sacri tamen Collegii sententiæ concordēs pro repulsa fuerunt: perpenderit enim Cardinales, par non esse, ut in gratiam paucorum, etsi summi meriti Antistitum, consueta reliquorum omnium vestis variaretur, aut quibusdam paucis alius a reliquis habitus indulgeretur.

Porro cum Legati datis Romam literis rursus pro Hispanis instarent, eisdem facultas, quam petebant, concedebatur, hacque ratione tumultus, ac dissidia, quæ forte ex repulsa oriri potuissent, præpediebantur.

§. XCIII.

Primatus Bracarenfis Archiepiscopi in dubium vocatus.

Pallav. l. 15. c. 13. n. 8. Vie de D. Barthel. des Martyrs l. 2. s. 6. Alterum, quod Legatos magis adhuc turbabat, erat negotium Bartholomæi de Martyribus Bracarenfis Archiepiscopi, qui sibi in Lusitania, totaque Hispania Primatis jus ita tribuebat, ut cun-
ctis

etis præcederet Archiepiscopis, etiam si illo priores hanc dignitatem fuissent adepti: porro quamvis aduersus illum allegarentur exempla aliorum Primatum, ac præcipue Sueciæ, quæ a priscis Gothia appellabatur, necnon Hiberniæ, aliarumque Regionum, quæ in Synodo sub Paulo III. celebrata juxta antiquitatis suæ ordinem inter Episcopos confederant, Bartholomæus tamen propugnabat, quod ex ejusmodi exemplo nihil inferri, minus vero ex paucorum, qui allegantur, obsequendi studio tam nocivum universo Primatum Ordini damnnum irrogari possit, cum Primate sint Patriarchis æquales, cunctis vero Archiepiscopis, qui Primate non sunt, superiores: quapropter cum Legati honorem deferre vellent tanto Præsuli, quem ob proprii meriti eminentiam, ac dignitatis suæ prærogativam singulari veneratione dignum existimabant, ea propter hac super re Romam perscripserunt, præcipue autem Cardinalis Moronus ex Legatis unus Pontificis jussu nullum non movebat lapidem, ut Sebastiano Leccavelæ ex eadem S. Domini familia, natione Græco, Naxi in maris Ægei Insula Archiepiscopo persuaderet, quatenus Bracarensi Archipræsuli cederet, quod ipse lubens præstiterat: non tamen adeo facilem sese præbebat

Sæcul. XVI.
A.C. 1561.

*Litt. Legat.
ad Borrom.
14. Dec.*

Sæcul. XVI. A.C. 1561. Granatensis Archiepiscopus, qui nulum alium Primatem in Hispania præter Toletanum esse contendebat; eo enim tempore hæc controversia sub Honorii III. Pontificatu cæpta nondum erat decisa.

Equidem Pontifex ab initio Bracarenfis Archiepiscopi causæ favere videbatur, sibi tamen accuratius examen instituendi, ac rei peritorum consilium expetendi jus reservabat, ubi vero suos Consiliarios postea convocavit, rem oppido dubiam esse comperit: quapropter novum examen institui præcepit, quo comperto Cardinalis Borromæus die sexta Decembris Tridentum hæc perscripsit: „res hæc a Pontifice decidetur in proximo Purpuratorum confes-
 „su, sed non ita validæ amplius videntur Lusitani Archiepiscopi rationes, ut
 „antea visæ fuerant, quoniam nequidem in Lusitaniæ Regno Bracarensem
 „Primum recipi probatur, ac subinde
 „oportet iteratas dilationes utriusque
 „Regis Hispani, ac Lusitani Oratoribus
 „concedi, quin eorum votis satisfieri
 „valeret.

Postea a Romana curia injunctum est Legatis, ut interea rem, quantum possent, retardare, ac contendentium animos conciliare studerent: quapropter nihil a Legatis ommissum, ut Bartholomæum

mæum placarent, eique persuaderent, quatenus seposita omni lite pro more in duabus aliis ejusdem Synodi congregationibus usitato illum occuparet locum, quem ei electionis suæ antiquitas tribueret. Ad hæc respondit Archiepiscopus, quod eorum sententiæ lubens acquiesceret, nisi jamjam ad Lusitaniam Oratorem literas Romam dedisset, ac proin vel a Papa, vel a Synodo, quamprimum inchoabitur, causæ suæ decisionem expectare cogeretur, interea vero a publicis functionibus haud gravate abstinere vellet.

§. XCIV.

Ejusdem Archiepiscopi epistola in eadem causa.

Percipiamus jam ea, quæ Bartholomæus de Martyribus hac in causa perscripserat, ubi in sua epistola totius rei gestæ seriem accurate exposuit:

„Ad Regem, inquiebat ille, ea omnia perscribam, quæ pro tuendo Ecclesiæ meæ Primatu, ad quem per speciale Regiæ Majestatis suæ mandatum nominatus fui, hucusque gessi: ceterum exorta est primo quædam contentio, an omnibus Archiepiscopis, qui Primates non sunt, præcedam, ubi pugnant suæ ultro, citroque rationes: mihi tamen præcipue objiciebatur,

X 3

„quod

Sæcul. XVI.
A. C. 1561.

*Vie de
Barth. l. 2. c. 6*